

Anna Bujnowska

"Skamandryckie wiersze o Mickiewicz-wyraz kultu prywatnego", Jacek Łukasiewicz, "Ze Skarbca Kultury", z.43 (1986): [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 30/2 (104), 222

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŁUKASIEWICZ Jacek: Skamandryckie wiersze o Mickiewiczu -
wyraz kultu prywatnego. "Ze Skarbca Kultury". Z. 43: 1986
s. 191-202.

Kult Mickiewicza utrwalony już za jego życia trwa do
tej pory. Służy temu przywoływanie utworów, osób, miejsc zwią-
zanych z poetą. W artykule przytoczono i omówiono następujące
wiersze: "Mickiewicz zmęczony", "Śmierć Mickiewicza" Jana Le-
chonia, "Biuorko Mickiewicza" Stanisława Balińskiego i "Drze-
wa" Antoniego Słonimskiego. Utwory te powstały w czasie wojny,
gdy szczególnie silne były wymogi wspólnoty, kiedy wartości i
symbole zostały zagrożone i w związku z tym odżywały kulty.
Pisanie utworów służących "prywatnemu kultowi" ułatwiała poe-
tyka skamandrycka.

BP/104/51

A.B.

MACIEJEWSKI Jarosław: Teatry poznańskie w latach panowa-
nia króla Stanisława Augusta. Warszawa 1986, PWN, ss. 287,
zł 250,-

Rozwój narodowej sceny polskiej w wieku XVIII spowodował
znaczne ożywienie działalności teatralnej nie tylko w stolicy,
ale też w innych ośrodkach kulturalnych. Autor omawia dzieje i
repertuar sceny poznańskiej od jej założenia przez Wojciecha
Bogusławskiego w 1782 r. do drugiego rozbioru Polski, a także
jej miejsce w życiu społecznym miasta, ścisłe powiązania z
Teatrem Narodowym i mocne osadzenie w realiach wydarzeń poli-
tycznych końca XVIII wieku.

BP/104/52

J.K.-K.